

С. В. Рибальченко,
аспірант кафедри фінансів, банківської справи та страхування
Державний біотехнологічний університет
ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0002-1255-7765>

DOI: 10.32702/2306-6814.2026.9.413

СИНЕРГІЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ТА ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ

S. Rybalchenko,
Postgraduate student of the Department of Finance, Banking and Insurance,
State Biotechnological University

THE SYNERGY BETWEEN INNOVATIVE DEVELOPMENT AND ECONOMIC SECURITY OF BUSINESS ENTITIES

У статті досліджено взаємозв'язок інноваційної активності та економічної безпеки підприємств у сучасних умовах нестабільного зовнішнього середовища. Узагальнено теоретичні підходи до трактування інноваційної діяльності та економічної безпеки, обґрунтовано їх взаємодію як ключовий чинник забезпечення стійкого розвитку суб'єктів господарювання. Визначено основні чинники впливу інноваційної активності на рівень економічної безпеки, зокрема ресурсне забезпечення, людський капітал, цифровізацію та інституційне середовище. Проаналізовано ризики, що супроводжують інноваційні процеси, та їх вплив на безпековий стан підприємства. Запропоновано напрями вдосконалення управління, спрямовані на інтеграцію інноваційної складової у систему економічної безпеки. Практичне значення результатів полягає у можливості їх використання для підвищення конкурентоспроможності, адаптивності та стійкості підприємств в умовах трансформаційної економіки.

This article examines the relationship between innovative activity and the economic security of enterprises in today's unstable external environment. Theoretical approaches to the interpretation of innovation activity and economic security are summarized, and their interaction is substantiated as a key factor in ensuring the sustainable development of economic entities. The main factors influencing the impact of innovation activity on the level of economic security are identified, including resource provision, human capital, digitalization, and the institutional environment. The risks accompanying innovation processes and their impact on the security status of an enterprise are analyzed. Directions for improving management aimed at integrating the innovation component into the economic security system are proposed. The practical significance of the results lies in the possibility of using them to enhance the competitiveness, adaptability, and resilience of enterprises in a transformational economy.

The study found that innovation activity is one of the key factors in shaping the economic security of enterprises in today's environment of instability, digital transformation, and rising risks. It has been demonstrated that the relationship between innovation activity and economic security is complex and multifaceted, manifesting itself through the simultaneous impact of innovations on both the strengthening of an enterprise's competitive position and the emergence of new threats.

A synthesis of scientific approaches has revealed that an enterprise's economic security is shaped by a system of interrelated elements, among which the innovation component plays an increasingly important role. Innovations contribute to improving resource efficiency, adapting to changes in the external environment, expanding market opportunities, and ensuring long-term sustainability. At the same time, their implementation is associated with a higher level of uncertainty, which requires the integration of risk management and strategic management tools.

It is argued that effective economic security for enterprises is possible only through the integration of an innovation strategy into the overall management system, the development of human capital, the adoption of digital technologies, the diversification of innovation projects, and the formation of partnerships. This approach allows for a balance between innovative development and the stability of the enterprise's operations.

The practical significance of the obtained results lies in the possibility of using them to improve management decisions aimed at increasing the level of economic security of enterprises, minimizing risks, and ensuring their competitiveness in a transitional economy.

Ключові слова: інноваційна активність, економічна безпека підприємства, інноваційний розвиток, ризик-менеджмент, цифровізація.

Key words: innovation activity, corporate economic security, innovation development, risk management, digitalization.

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ У ЗАГАЛЬНОМУ ВИГЛЯДІ ТА ЇЇ ЗВ'ЯЗОК ІЗ ВАЖЛИВИМИ НАУКОВИМИ ЧИ ПРАКТИЧНИМИ ЗАВДАННЯМИ

У сучасних умовах трансформаційної економіки, що характеризується високим рівнем невизначеності, турбулентністю зовнішнього середовища та посиленням глобальних і національних викликів, особливої актуальності набуває проблема забезпечення економічної безпеки підприємств. Водночас активізація інноваційних процесів розглядається як ключовий фактор підвищення конкурентоспроможності, адаптивності та довгострокової стійкості суб'єктів господарювання. За таких умов формується об'єктивна необхідність дослідження взаємозв'язку між інноваційною активністю та економічною безпекою підприємства, оскільки саме інновації можуть виступати як інструментом посилення безпеки, так і джерелом нових ризиків.

Проблема ускладнюється тим, що в умовах воєнного стану, руйнування виробничої інфраструктури, обмеженості ресурсів та зміни ринкових орієнтирів підприємства змушені одночасно вирішувати завдання відновлення діяльності, впровадження інновацій та забезпечення належного рівня економічної захищеності. Відсутність системного підходу до інтеграції інноваційної складової в механізм економічної безпеки призводить до фрагментарності управлінських рішень, зниження ефективності використання ресурсів і підвищення вразливості до зовнішніх і внутрішніх загроз. З огляду

на це, наукова проблема полягає у необхідності обґрунтування теоретичних і прикладних засад формування ефективного механізму взаємодії інноваційної активності та економічної безпеки підприємства, який би забезпечував досягнення балансу між інноваційним розвитком і стабільністю функціонування. Практичне значення дослідження визначається можливістю використання отриманих результатів для вдосконалення управлінських рішень, спрямованих на підвищення стійкості підприємств, мінімізацію ризиків та формування їх стратегічної конкурентоспроможності в умовах нестабільності.

АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ І ПУБЛІКАЦІЙ

Проблематика взаємозв'язку інноваційної активності та економічної безпеки підприємств активно досліджується у сучасній науковій літературі, зокрема в контексті цифровізації, ризик-менеджменту, ресурсного забезпечення, сталого розвитку та трансформації економічних систем. Так, С. Білоус, О. Мельниченко та Р. Данилюк акцентують увагу на синергії управління ризиками та цифровізації як важливій умові відновлення і розвитку економіки після кризових потрясінь. Науковці доводять, що цифрові інструменти можуть посилювати інституційну спроможність економічних систем, сприяти зниженню ризиків та підвищенню адаптивності суб'єктів господарювання [1].

Т. Васильців, Р. Лупак, М. Куницька-Іляш та Н. Наконечна розглядають економічну безпеку суб'єктів гос-

подарювання у взаємозв'язку з фінансово-економічною безпекою пріоритетних галузей національної економіки. Автори підкреслюють, що забезпечення безпеки підприємств має ґрунтуватися на системному підході, який охоплює фінансову стійкість, ресурсну забезпеченість, здатність до протидії загрозам і підтримання конкурентоспроможності [2, с. 24]. А. Самойлович досліджує вплив цифровізації на забезпечення сталого розвитку країни та її регіонів. У межах цього підходу цифровізація розглядається не лише як технологічний процес, а як чинник модернізації економічних відносин, підвищення ефективності управління та формування нових можливостей для інноваційного розвитку [3, с. 136].

В. Панченко та О. Панченко зосереджують увагу на концептуальних засадах механізму забезпечення економічної безпеки суб'єктів господарювання. Дослідники наголошують, що такий механізм має поєднувати організаційні, економічні, управлінські та аналітичні інструменти, спрямовані на своєчасне виявлення загроз, мінімізацію ризиків і підтримання стабільності діяльності підприємства [4, с. 172]. Р. Тульчинський та М. Горбатюк аналізують вплив цифровізації на розвиток економічних систем в умовах глобалізації. Автори підкреслюють, що цифрова трансформація сприяє прискоренню інноваційних процесів, однак водночас формує нові виклики для економічної безпеки, пов'язані з інформаційними ризиками, технологічною залежністю та необхідністю адаптації управлінських моделей [5, с. 61].

В. Філіппов розглядає моделювання малого підприємства сталого розвитку через синергію інноваційних, інформаційних та соціальних підходів. Такий підхід є важливим для розуміння того, що інноваційна активність підприємств має не лише технологічний, а й організаційний, соціальний та управлінський виміри [6, с. 108]. В. Цюпак досліджує специфіку формування ресурсного забезпечення в умовах інтеграції та кооперації підприємств, підкреслюючи значення синергії та цифрової трансформації. Автор зазначає, що ефективне ресурсне забезпечення є важливою передумовою як інноваційної активності, так і економічної безпеки підприємств [7, с. 313].

У зарубіжних дослідженнях також простежується посилення уваги до чинників інноваційної ефективності підприємств. Z. Cui та S. Diwu доводять важливість оновлення людського капіталу для підвищення інноваційної ефективності підприємств, що безпосередньо пов'язано зі здатністю підприємства адаптуватися до змін і підтримувати стійкість розвитку [8]. K. Wu, S. Yang, Y. Li та інші автори аналізують вплив регіональної інтеграції на ефективність розподілу ресурсів підприємств, що має значення для формування їх конкурентних переваг, інноваційного потенціалу та економічної захищеності [9].

Отже, аналіз наукових праць свідчить, що сучасні дослідники розглядають інноваційну активність, цифровізацію, ресурсне забезпечення, ризик-менеджмент і сталий розвиток як взаємопов'язані складові зміцнення економічної безпеки підприємств. Водночас недостатньо розкритим залишається питання системного обґрунтування саме взаємозв'язку іннова-

ційної активності та економічної безпеки підприємств, що зумовлює актуальність подальшого дослідження.

ФОРМУЛЮВАННЯ ЦІЛЕЙ СТАТТІ (ПОСТАНОВКА ЗАВДАННЯ)

Метою статті є теоретичне обґрунтування та узагальнення взаємозв'язку інноваційної активності та економічної безпеки підприємств, а також визначення напрямів підвищення ефективності їх взаємодії в умовах нестабільного зовнішнього середовища. Для досягнення поставленої мети визначено такі завдання: узагальнити теоретичні підходи до трактування інноваційної активності та економічної безпеки підприємства; дослідити сутність і характер взаємозв'язку між інноваційною активністю та економічною безпекою суб'єктів господарювання; визначити основні чинники впливу інноваційної діяльності на рівень економічної безпеки підприємства; обґрунтувати роль інновацій як інструменту зміцнення економічної стійкості та адаптивності підприємств; окреслити ризики, що супроводжують інноваційну діяльність, та їх вплив на безпековий стан підприємства; сформувати практичні рекомендації щодо інтеграції інноваційної складової у систему забезпечення економічної безпеки підприємства.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ ДОСЛІДЖЕННЯ

У сучасних умовах функціонування підприємств, що характеризуються високим рівнем нестабільності, динамічністю ринкового середовища, цифровою трансформацією та посиленням глобальних і національних викликів, питання забезпечення економічної безпеки набуває стратегічного значення. Водночас інноваційна активність підприємств виступає не лише інструментом підвищення їх конкурентоспроможності, але й важливим чинником формування стійкості до зовнішніх і внутрішніх загроз. У науковій літературі інноваційна активність розглядається як комплексна характеристика діяльності підприємства, що відображає інтенсивність створення, впровадження та комерціалізації нововведень. Вона включає технологічні, організаційні, маркетингові та управлінські інновації, які забезпечують адаптацію підприємства до змін зовнішнього середовища.

Водночас економічна безпека підприємства трактується як стан захищеності його ресурсів, потенціалу та інтересів від впливу деструктивних факторів, що дозволяє забезпечувати стабільність функціонування та досягнення стратегічних цілей. Як зазначають Т. Васильців, Р. Лупак, М. Куницька-Іляш та Н. Наконечна, економічна безпека охоплює фінансову, ресурсну, інвестиційну, інноваційну та інші складові, що формують комплексну систему захисту підприємства [2, с. 24]. Сучасні підходи до розуміння економічної безпеки також передбачають інтеграцію інструментів ризик-менеджменту та цифрових технологій. Зокрема, С. Білоус, О. Мельниченко та Р. Данилюк наголошують на необхідності поєднання управління ризиками та цифровізації як основи формування стійких економічних систем [1].

Таким чином, інноваційна активність і економічна безпека не є ізольованими категоріями, а формують

взаємозв'язану систему, в межах якої інновації виступають як інструмент розвитку, так і джерело нових викликів. Взаємозв'язок між інноваційною активністю та економічною безпекою підприємства має двосторонній характер. З одного боку, інноваційна діяльність сприяє зміцненню економічної безпеки через підвищення конкурентоспроможності, оптимізацію витрат, диверсифікацію діяльності та формування нових ринків збуту. З іншого боку, інновації супроводжуються підвищеним рівнем невизначеності, інвестиційними ризиками та потребою у значних ресурсах, що може негативно впливати на безпековий стан підприємства.

Ефективна система економічної безпеки повинна враховувати інноваційні процеси як невід'ємну складову механізму забезпечення стійкості підприємства [4, с. 172]. Цифровізація як ключовий драйвер інновацій також посилює цей взаємозв'язок, так як цифрові технології одночасно створюють нові можливості для розвитку та нові загрози, пов'язані з кібербезпекою, залежністю від технологій та інформаційними ризиками [5, с. 61]. Отже, взаємозв'язок інноваційної активності та економічної безпеки є складною динамічною системою, що потребує комплексного управління.

Інноваційна діяльність впливає на економічну безпеку через низку ключових чинників:

1. Ресурсне забезпечення — ефективність інновацій залежить від доступності фінансових, матеріальних та інтелектуальних ресурсів. Формування ресурсного забезпечення в умовах інтеграції та цифрової трансформації є критично важливим для забезпечення як інноваційної активності, так і економічної безпеки [7, с. 313].

2. Людський капітал — згідно з дослідженням Z. Cui та S. Diwu, модернізація людського капіталу безпосередньо впливає на інноваційну ефективність підприємства та його здатність адаптуватися до змін [8].

3. Рівень цифровізації — цифровізація виступає як каталізатор інноваційних процесів і одночасно формує нові ризики, пов'язані з інформаційною безпекою [3, с. 136].

4. Інституційне середовище — рівень розвитку інституцій впливає на можливості підприємства реалізовувати інноваційні проєкти та забезпечувати їх безпечність [1, с. 4].

5. Регіональна інтеграція — дослідження K. Wu та ін. свідчать, що інтеграційні процеси сприяють підвищенню ефективності розподілу ресурсів і зміцненню інноваційного потенціалу підприємств [9].

Таким чином, вплив інноваційної діяльності на економічну безпеку є багатофакторним і залежить від внутрішніх і зовнішніх умов функціонування підприємства.

Інновації виступають ключовим інструментом забезпечення економічної стійкості підприємств, оскільки вони дозволяють підвищувати ефективність використання ресурсів, формувати конкурентні переваги, забезпечувати гнучкість і адаптивність, а також знижувати залежність від зовнішніх факторів.

В. Філіппов підкреслює, що поєднання інноваційних, інформаційних та соціальних підходів дозволяє формувати стійкі моделі розвитку підприємств [6, с. 108]. Особливо важливою є роль інновацій у кризових умовах, коли підприємства змушені швидко адаптуватися до змін. У

таких умовах інноваційна активність стає не просто фактором розвитку, а необхідною умовою виживання. Інноваційна діяльність супроводжується низкою ризиків, які можуть негативно впливати на економічну безпеку підприємства:

- фінансові ризики (високі витрати на інновації);
- технологічні ризики (невдача впровадження);
- ринкові ризики (відсутність попиту);
- кадрові ризики (нестача кваліфікованих кадрів);
- інформаційні ризики (кіберзагрози).

Цифровізація посилює ці ризики, водночас створюючи нові можливості для їх мінімізації [5, с. 61]. Отже, ефективне управління інноваційними ризиками є невід'ємною складовою системи економічної безпеки підприємства.

На основі проведеного дослідження доцільно запропонувати наступні напрями вдосконалення управління, спрямовані на забезпечення ефективної взаємодії інноваційної активності та економічної безпеки підприємств:

1. Інтеграція інноваційної стратегії у систему економічної безпеки. Інноваційна стратегія має розглядатися не як автономний напрям розвитку підприємства, а як складова системи економічної безпеки. Це передбачає узгодження стратегічних інноваційних цілей із безпековими пріоритетами, зокрема мінімізацією ризиків, забезпеченням стабільності грошових потоків та збереженням ресурсного потенціалу. Практична реалізація цього напрямку може передбачати включення оцінки ризиків до процесу відбору інноваційних проєктів; визначення допустимого рівня інноваційних ризиків; формування портфеля інновацій із різним рівнем ризику. Наприклад, готель, плануючи впровадження нової цифрової системи бронювання, одночасно проводить аналіз кіберризиків, витрат на обслуговування та потенційних фінансових втрат у разі збою системи. Це дозволяє інтегрувати інноваційний проєкт у загальну систему безпеки.

2. Розвиток системи ризик-менеджменту інноваційної діяльності. Інноваційна діяльність пов'язана з високим рівнем невизначеності, тому ефективне управління ризиками є критично важливим. Система ризик-менеджменту повинна охоплювати всі етапи інноваційного процесу — від генерації ідей до її комерціалізації. Основними елементами такої системи є ідентифікація інноваційних ризиків; їх кількісна та якісна оцінка; розробка заходів мінімізації; постійний моніторинг і контроль. Наприклад, виробниче підприємство, впроваджуючи нову технологію енергозбереження, створює ризик-карту, яка включає технічні, фінансові та ринкові ризики, і передбачає альтернативні сценарії у разі неефективності інновації.

3. Інвестування у людський капітал та цифрові компетентності. Людський капітал є ключовим носієм інновацій, тому розвиток професійних, креативних та цифрових компетентностей працівників є важливою умовою забезпечення як інноваційної активності, так і економічної безпеки. Цей напрям передбачає підвищення кваліфікації працівників; розвиток навичок роботи з цифровими технологіями; формування інноваційної культури на підприємстві. Наприклад, підприємство впроваджує навчальні програми з використання систем онлайн-ана-

літики поведінки клієнтів, що дозволяє підвищити ефективність маркетингових рішень і зменшити ризики втрати клієнтів.

4. Використання цифрових технологій для моніторингу загроз. Цифрові технології дозволяють підвищити оперативність і точність управлінських рішень, а також забезпечити своєчасне виявлення загроз економічній безпеці підприємства. До таких технологій належать системи бізнес-аналітики, автоматизовані системи управління ризиками, інструменти кібербезпеки та цифрові платформи моніторингу ринку. Наприклад, підприємство використовує систему аналітики продажів у реальному часі, що дозволяє швидко реагувати на зміну попиту та уникати фінансових втрат через надлишкові запаси продукції.

5. Диверсифікація інноваційних проєктів для зниження ризиків. Диверсифікація інноваційної діяльності дозволяє зменшити залежність підприємства від одного напрямку розвитку та знизити загальний рівень ризику. Це передбачає реалізацію кількох інноваційних проєктів одночасно; поєднання радикальних і поступових інновацій; диверсифікацію ринків і продуктів. Наприклад, готельне підприємство одночасно впроваджує екологічні інновації (енергоефективні технології) та цифрові сервіси (мобільний чек-ін), що дозволяє зменшити ризики, пов'язані з невдачею окремого проєкту.

6. Формування партнерських зв'язків та участь у інтеграційних процесах. Розвиток партнерських відносин із іншими підприємствами, науковими установами, стартапами та державними структурами сприяє підвищенню інноваційного потенціалу та зміцненню економічної безпеки. Цей напрям включає: участь у кластерах та інноваційних екосистемах; реалізацію спільних проєктів; обмін знаннями та ресурсами; залучення зовнішніх інвестицій. Наприклад, туристичне підприємство співпрацює з IT-компанією для створення цифрової платформи бронювання турів, що дозволяє знизити витрати на розробку та підвищити ефективність інновацій.

Слід зазначити, що реалізація запропонованих напрямів дозволяє сформувати інтегровану систему управління, у межах якої інноваційна активність виступає не лише джерелом розвитку, а й інструментом забезпечення економічної безпеки підприємства. Такий підхід сприяє підвищенню стійкості, конкурентоспроможності та адаптивності суб'єктів господарювання в умовах сучасних викликів. Таким чином, інноваційна активність є ключовим чинником формування економічної безпеки підприємств, однак її вплив має складний і суперечливий характер. З одного боку, інновації сприяють зміцненню конкурентних позицій і стійкості, з іншого — формують нові ризики. Це зумовлює необхідність системного підходу до управління інноваційною діяльністю в контексті забезпечення економічної безпеки.

ВИСНОВКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ РОЗВІДОК У ДАНОМУ НАПРЯМІ

У результаті проведеного дослідження встановлено, що інноваційна активність є одним із ключових чинників формування економічної безпеки підприємств у сучасних умовах нестабільності, цифрової трансфор-

мації та зростання рівня ризиків. Доведено, що взаємозв'язок між інноваційною діяльністю та економічною безпекою має складний, багатовекторний характер і проявляється через одночасний вплив інновацій як на зміцнення конкурентних позицій підприємства, так і на виникнення нових загроз. Узагальнення наукових підходів дозволило визначити, що економічна безпека підприємства формується під впливом системи взаємопов'язаних елементів, серед яких інноваційна складова відіграє дедалі важливішу роль. Інновації сприяють підвищенню ефективності використання ресурсів, адаптації до змін зовнішнього середовища, розширенню ринкових можливостей та забезпеченню довгострокової стійкості. Водночас їх реалізація пов'язана з підвищеним рівнем невизначеності, що потребує інтеграції інструментів ризик-менеджменту та стратегічного управління. Обґрунтовано, що ефективне забезпечення економічної безпеки підприємств можливе лише за умов інтеграції інноваційної стратегії у загальну систему управління, розвитку людського капіталу, впровадження цифрових технологій, диверсифікації інноваційних проєктів та формування партнерських взаємозв'язків. Такий підхід дозволяє досягти балансу між інноваційним розвитком і стабільністю функціонування підприємства.

Практичне значення отриманих результатів полягає у можливості їх використання для вдосконалення управлінських рішень, спрямованих на підвищення рівня економічної захищеності підприємств, мінімізацію ризиків та забезпечення їх конкурентоспроможності в умовах трансформаційної економіки. Разом із тим проведене дослідження не вичерпує всіх аспектів окресленої проблематики. Перспективи подальших наукових розвідок доцільно зосередити на розробленні методичних підходів до кількісної оцінки впливу інноваційної активності на рівень економічної безпеки підприємства; формуванні інтегрованих моделей управління інноваційною діяльністю з урахуванням безпекових критеріїв; дослідженні галузевих особливостей взаємозв'язку інновацій та економічної безпеки, зокрема у сфері готельно-ресторанного та туристичного бізнесу; аналізі впливу цифровізації та штучного інтелекту на трансформацію механізмів забезпечення економічної безпеки, а також розробленні практичних інструментів управління інноваційними ризиками в умовах воєнного стану та післякризового відновлення економіки.

Таким чином, подальші дослідження у цьому напрямі сприятимуть поглибленню теоретичних засад та розширенню практичного інструментарію забезпечення економічної безпеки підприємств на основі активізації їх інноваційної діяльності.

Література:

1. Білоус С., Мельниченко О., Данилюк Р. Синергія управління ризиками та цифровізації: інституційні засади розвитку регіональної економіки після кризи. Економіка та суспільство. 2025. № 77. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-77-44>.
2. Васильців Т. Г., Лупак Р. Л., Куницька-Іляш М. В., Наконечна Н. В. Економічна безпека суб'єктів господарювання та держави: аспект гарантування фінансово-економічної безпеки пріоритетних галузей національної

економіки України. Наукові записки Львівського університету бізнесу та права. 2023. №37. С. 22—30.

3. Самойлович А. Наукові підходи до дослідження впливу цифровізації на забезпечення сталого розвитку країни та її регіонів. *Economic Synergy*. 2023. Вип. 2. С. 131-147. DOI: <https://doi.org/10.53920/ES-2023-2-10>.

4. Панченко В., Панченко О. Концептуальні засади механізму забезпечення економічної безпеки суб'єктів господарювання. *Herald of Khmelnytskyi National University. Economic sciences*. 2025. № 340 (2). С. 170—175. DOI: <https://doi.org/10.31891/2307-5740-2025-340-26>

5. Тульчинський Р. В., Горбатюк М. Р. Вплив цифровізації на розвиток економічних систем в умовах глобалізації. *Economic Synergy*. 2023. Вип. 1 (7). С. 57—65. DOI: <https://doi.org/10.53920/ES-2023-1-5>.

6. Філіппов В. Ю. Підходи до моделювання малого підприємництва сталого розвитку: синергія інноваційних, інформаційних та соціальних підходів. Сучасні управлінські та соціально-економічні аспекти розвитку держави, регіонів та суб'єктів господарювання в умовах трансформації публічного управління: Матер. Міжнар. наук.-практ. конф. Одеса: Національний університет "Одеська політехніка". 2024. С. 107—109.

7. Цюпак В. Специфіка формування ресурсного забезпечення в умовах інтеграції та кооперації підприємств: механізми, синергія та цифрова трансформація. *Development Service Industry Management*. 2026. № 1. С. 311—317. DOI: [https://doi.org/10.31891/dsim-2026-13\(42\)](https://doi.org/10.31891/dsim-2026-13(42))

8. Cui Z., Diwu S. Human Capital Upgrading and Enterprise Innovation Efficiency. *Finance Research Letters*. 2024. Vol. 65. 105628. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.frl.2024.105628>

9. Wu K., Yang S., L. Y. et al. The effect of regional integration on the efficiency of enterprise resource allocation. *Scientific Reports*. 2025. 15. Art. 708. DOI: <https://doi.org/10.1038/s41598-024-85034-3>

References:

1. Bilous, S., Mel'nychenko, O. and Danyliuk, R. (2025), "Synergy of risk management and digitalization: institutional foundations for the development of the regional economy after the crisis", *Ekonomika ta suspil'stvo*, vol.77. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-77-44>.

2. Vasylytsiv, T.G. Lupak, R.L. Kunytska-Ilyash, M.V. and Nakonechna, N.V. (2023), "Economic security of business entities and the state: an aspect of guaranteeing financial and economic security of priority sectors of the national economy of Ukraine", *Naukovi zapysky L'vivskoho universytetu biznesu ta prava*, vol. 37, pp. 22—30.

3. Samoilovych, A.H. (2023), "Scientific approaches to studying the impact of digitalization on ensuring sustainable development of the country and its regions", *Economic synergy*, vol. 2, no. 8, pp. 131—147. DOI: <https://doi.org/10.53920/ES-2023-2-10>.

4. Panchenko, V. and Panchenko, O. (2025), "Conceptual principles of the mechanism for ensuring the economic security of business entities", *Herald of Khmelnytskyi National University. Economic sciences*, vol. 340 (2), pp. 170—175. DOI: <https://doi.org/10.31891/2307-5740-2025-340-26>

5. Tulchynskiy, R. V. and Horbatiuk, M. R. (2023), "The impact of digitalization on the development of economic systems under globalization conditions", *Economic Synergy*, vol. 1 (7), pp. 57—65.

6. Filippov, V. Yu. (2024), "Approaches to modeling small business sustainable development: synergy of innovative, informational and social approaches", *Suchasni upravlins'ki ta sotsial'no-ekonomichni aspekty rozvytku derzhavy, rehioniv ta sub'iektiv hospodariuvannia v umovakh transformatsii publichnoho upravlinnia: Mater. Mizhnar. nauk.-prakt. konf. [Modern managerial and socio-economic aspects of the development of the state, regions and business entities in the context of public administration transformation: Materials of the International Scientific and Practical Conference]*, *Natsional'nyj universytet "Odes'ka politehnika"*, Odesa, Ukraine, pp. 107—109.

7. Tsiupak, V. (2026), "Specifics of the formation of resource provision in the context of integration and cooperation of enterprises: mechanisms, synergy and digital transformation", *Development Service Industry Management*, vol. 1, pp. 311—317. DOI: [https://doi.org/10.31891/dsim-2026-13\(42\)](https://doi.org/10.31891/dsim-2026-13(42))

8. Cui, Z. and Diwu, S. (2024), "Human Capital Upgrading and Enterprise Innovation Efficiency", *Finance Research Letters*, Vol. 65. 105628. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.frl.2024.105628>

9. Wu, K. and Yang, S., L. Y. (2025), "The effect of regional integration on the efficiency of enterprise resource allocation", *Scientific Reports*, vol. 15. Art. 708. DOI: <https://doi.org/10.1038/s41598-024-85034-3>

Отримано редакцією журналу / Received: 01.05.26

Професійно рецензовано / Revised: 10.05.26

Дата публікації / Published: 12.05.26

<https://nayka.com.ua>

Електронне фахове видання

Ефективна
ЕКОНОМІКА

Виходить 12 разів на рік

**Журнал включено до переліку наукових фахових видань України з ЕКОНОМІЧНИХ НАУК (Категорія «Б»)
Спеціальності – 051, 071, 072, 073, 075, 076, 292**

e-mail: economy_2008@ukr.net

 viber: +38 050 3820663